

dog fik noget mere polarisering her i samfundet, for så kunne det fremme nogle af de gamle traditionelle synspunkter, som SF havde dengang, jeg var væsentlig yngre, men det ville jo nok være at slå en lidt for ideologisk tone an. Jeg tror på den gode vilje, så lad os køre lidt ud ad det spor.

Sandheden er jo, at vi har verdens højeste skattetryk, at vi betaler overførselsindkomster til omkring en lille million mennesker, at vi er lidt over 900.000 offentligt ansatte, og at vi alt i alt bruger ufattelige summer på at udjævne indkomsterne i det her samfund, og alligevel lykkes det os ikke at sikre, at alle har det godt og rart. Det er for en stor dels vedkommende måske deres egen skyld – det er vel en del af det – men det ændrer ikke ved, at vi skal hjælpe fra fællesskabets side. Det katastrofale er altså, at det ikke er lykkedes et af verdens rigeste lande at holde fast i flere og sørge for, at flere er glade og aktive og tager del i at bære samfundet videre.

Vi må spørge os selv, om det er flere penge, om det er flere ressourcer, om det er mere sukker over kagen, der er svar på problemerne, eller om det i virkeligheden er nogle af de ord, som der er blevet bragt ind i den socialpolitiske debat de sidste tre-fire år, som vi yderligere skal have frem. Det er ord som ansvar, som jeg oplever, at selv SF'ere nu også prøver at håndtere. Det er ord som krav, og det er ord som dem med, at med rettigheder følger pligter.

Jeg synes i høj grad, vi skal bruge motivation, gulerod og kagedåse, men vi skal også bruge skub. Vi skal ikke bruge pisk, men vi skal skubbe på nogle af de her mennesker, og derfor er den linje, der er lagt med hurtig aktivering, virkelig vigtig.

I 1980'erne brugte vi ikke de her ord, og det kom der desværre – kan vi se – nogle store restgrupper ud af. Det behøver ikke være menneskefjendsk, hvis man stiller ekstraordinære krav til mennesker, som er på hjælp. Det kan også være en hjælp til dem. Vi har set, hvad der skete, da vi ændrede reglerne om dagpenge til unge, hvorefter en stor del jo rent faktisk enten kom i beskæftigelse eller gik ind i en uddannelse.

Det hænger selvfølgelig også sammen med, at tiderne er gunstige, men det hænger nok også sammen med, at de her fik et lille skub. Det var en succes, som blev skabt på grund af krav om aktivering. Så jeg synes, det er glæde-

ligt, at aldersgrænsen for hurtig aktivering er hævet, og jeg vil gerne anbefale, at regeringen fortsætter den kurs, således at alle kontant-hjælpsmodtagere yder en arbejdsmæssig indsats for deres kontanthjælp. Og vigtigt er det jo også, at kommunerne, – og mange, mange kommuner har fået godt fat i det – skaber nogle ordentlige aktiveringstilbud, der i høj grad minder om reelle job i den private sektor.

Til slut vil jeg sige, at det er rigtigt, at vi ude i virksomhederne har et enormt ansvar, og vi har i de her år råd til at være med til at bære det. Vi må være mere fleksible. Vi må være med til at skabe skånejob. Vi må være med til at løfte den her opgave, Og det tror jeg bestemt også vi må sige at der er stemning for ude i virksomhederne.

Alt i alt ser vi med fortrøstning på fremtiden. Vi har fået et billede af en debat i dag, som er langt mindre sort-hvid, end den var for 10-15 år siden, og det skal vi udnytte til at skabe nogle resultater. Jeg mener derfor heller ikke, der er brug for SF's forslag om en ny kommission, og vi stemmer naturligvis imod forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er hr. Heimbürgers på ny gentagne påstande om Danmark som havende det største skattetryk i verden. Det er en statistisk sandhed, men alligevel ikke sandt. Det er ligesom myten om Danmark med de fleste selvmord i verden. Det er kun, fordi vores dødsattester er så meget mere ærlige end de fleste andre landes, at det statistisk fremstår sådan.

Det er ikke nok at holde sig til procenter, når man taler om skatte- og afgiftstryk, man må også regne de fradrag med, som vi har, men som et flertal af lande enten slet ikke har eller slet ikke har i samme omfang. Man må også se på varernes pris, på lønningernes størrelse, og en hel masse andre faktorer, herunder ikke mindst, hvad man får for skatten, før Danmark udråbes til at have det højeste skattetryk.

Det er altså den gamle historie om, at der findes tre slags løgn: Der findes almindelig løgn, så findes der grov løgn, og så findes der statistik. Det betyder ikke, at statistik ikke har en vis betydning som arbejdsredskab, men det betyder, at man ikke bare kan læse en statistik og så tro, at man står med kendsgerningerne i hånden.